

Όταν οι ζωές των μαύρων δεν είχαν σημασία στη Νέα Ορλεάνη

Juan Thompson (μετάφραση : Barikat)

Πριν από δύο εβδομάδες, η γνωστή ομάδα ακτιβιστών «Black Lives Matters» ξεκίνησε μια καμπάνια (Campaign Zero), όπου παρουσιάστηκε ένα σχέδιο δέκα σημείων με σκοπό το περιορισμό της αστυνομικής βίας εναντίον των Αφροαμερικανών. Το μανιφέστο αξιώνει, μεταξύ άλλων, ένα τέλος στη κερδοσκοπική αστυνόμευση και τη πολιτική του «σπασμένου παράθυρου» ως μέθοδο περιορισμού της εγκληματικότητας[1]. Το έβδομο σημείο στο μανιφέστο αφορά στην κατάρτιση των αστυνομικών: «Το ισχύον καθεστώς της εκπαίδευσης των αστυνομικών αποτυγχάνει να διδάξει αποτελεσματικά στους μελλοντικούς αστυνομικούς πώς να αλληλεπιδρούν με τις κοινότητές μας με τέτοιο τρόπο ώστε να προστατεύουν και να υπερασπίζονται τις ζωές μας».

Η προστασία και η υπεράσπιση της ζωής. Αυτή η φράση ήταν το μόνο που μπορούσα να σκεφτώ ενώ διάβαζα, το βιβλίο *Shots on the Bridge: Police Violence and Cover-Up in the Wake of Katrina* του Ronnie Greene.

Αυτό είναι ένα εξοργιστικό το βιβλίο, όχι λόγω κάποιου λάθους του συγγραφέα. Το βιβλίο του Greene θα εξοργίσει τους αναγνώστες λόγω της ιστορίας που πραγματεύεται: πώς μια ομάδα αστυνομικών της Νέας Ορλεάνης σκότωσε δύο αθώους ανθρώπους σε μια γέφυρα στον απόηχο του τυφώνα Κατρίνα και πως στη συνέχεια η ομάδα των αστυνομικών προσπάθησε να καλύψει το έγκλημα .

Τη Παρασκευή θα είναι η 10η επέτειος από τις εν λόγω δολοφονίες στην Danziger Bridge. Ο Greene, ένας βραβευμένος- με Πούλιτζερ- δημοσιογράφος και ερευνητής , σκιαγραφεί μια πρόστυχη και εντυπωσιακά λεπτομερή εικόνα των εν λόγω ταραχωδών ημερών, μετά τον τυφώνα Κατρίνα. Είναι σημαντικό ότι, σε αντίθεση με άλλα θύματα αστυνομικής βίας, ο Greene δίνει στους αναγνώστες του τα πορτραίτα των ανθρώπων που δολοφονήθηκαν από τους αστυνομικούς της Νέας Ορλεάνης εκείνη την ημέρα του Σεπτεμβρίου.

Ο Ronald Madison ήταν ένας άνθρωπος με νοητική υστέρηση που αρνήθηκε να φύγει με την οικογένειά του, επειδή δεν ήταν σε θέση να πάρει μαζί του τα δύο σκυλιά του. Ο Madison έμεινε πίσω μαζί με το μεγαλύτερο αδερφό του τον Lance. Και οι δύο ήλπιζαν ότι θα ξεφύγουν από τη θύελλα. Αφού έσπασαν τα αναχώματα και πλημμύρισε το συγκρότημα των κατοικιών ,ο Ronald και ο Lance βρήκαν καταφύγιο για τέσσερις ημέρες στο αποπνικτικό γραφείο ενός οδοντιάτρου. Όταν βγήκε ο ήλιος, στις 4 Σεπτεμβρίου του 2005, θεώρησαν τον καιρό ως ένα καλό σημάδι και να προσπάθησαν να διαφύγουν από τα συντρίμια.

Ο JJ Brissette ήταν ένας ψηλός, λεπτός , δεκαεφτάχρονος ο οποίος αποχωρίστηκε την οικογένειά του κατά τη διάρκεια του τυφώνα. Ο Brissette, ήταν αρκετά ανήσυχος , τόλμησε να ερευνησει τη περιοχή που ήταν καλυμμένη από νερά, αλλά στη συνέχεια δεν μπορούσε να γυρίσει πίσω στη μητέρα του, Sherrel, η οποία δεν τον είδε ξανά. Βρήκε με κάποιο τρόπο φίλο του Jose Holms και τον ακολούθησε. Ο Holms έμενε με τη θεία του, Susan Bartholomew και την οικογένειά της, και μαζί προσπάθησαν να κατευθυνθούν προς στα δυτικά, κατά μήκος του της γέφυρας Danziger ,η οποία εκτείνεται σε όλο το Βιομηχανικό Κανάλι, αναζητώντας φάρμακα για τη γιαγιάτης οικογένειας Holmes και είδη καθαρισμού για το βρώμικο δωμάτιο του ξενοδοχείου στο οποίο ζούσαν. Οι οικογένειες

Bartholomew και Holmes προγραμματίζαν να συγκεντρώσουν προμήθειες από ένα σούπερ μάρκετ το Winn-Dixie στη γειτονιά του Gentilly που είχαν ακούσει ήταν ανοιχτό και λειτουργούσε.

Πάνω στη γέφυρα, οι άνθρωποι - άγνωστοι μεταξύ τους – ήταν μαύροι και κυρίως άοπλοι. Όλοι αναζητούσαν καταφύγιο ώστε να προστατευτούν από τον τυφώνα Κατρίνα, όταν ξαφνικά ένα φορτηγό γεμάτο με ένοπλους αξιωματικούς της αστυνομίας που ήταν ντυμένοι με πολιτικά, εμφανίστηκε πίσω τους. Σύμφωνα με την Greene οι αξιωματικοί είχαν λάβει κλήση ότι ένας αστυνομικός βρισκόταν σε συμπλοκή.

Η αστυνομία ξεκίνησε να πυροβολεί από το παράθυρο - προειδοποιητικές βολές, τις αποκαλούσαν - πριν το φορτηγό σταματήσει. Τότε ένας αστυνομικός άρχισε να πυροβολεί με το AK-47. Ένας άλλος χτύπησε το έδαφος και πυροβόλησε με το όπλο του, στη συνέχεια όπλισε και πυροβόλησε ξανά. Έριξε μια τρίτη φορά. Και μια τέταρτη. «Η αστυνομία είχε για στόχο τις πλάτες, τα χέρια, το λαιμό, τα πόδια, το κεφάλι και τα στομάχια των ανθρώπων που τώρα βυθιζόταν πέφτοντας από τα κιγκλιδώματα» γράφει ο Greene, «ή σκορπίζονταν στην κορυφή της γέφυρας». Ο Lance και ο Ronald Madison είχαν περάσει ο Brissette και η οικογένεια Holmes ενώθηκαν όταν ξεκίνησε η βροχή από τις σφαίρες. Τα δύο αδέλφια, στη συνέχεια έτρεξαν προς τη γειτονιά Gentilly.

Ο καταιγισμός των πυροβολισμών διαπέρασε το σώμα του Brissette «από τη φτέρνα του ποδιού του στην κορυφή του κεφαλιού του». Ο Jose, προσπαθούσε να καλυφθεί, «είδα έναν άνδρα να γέρνει πάνω από το κιγκλιδώμα, το δάχτυλο του ήταν στη σκανδάλη» έπαψα να κοιτάζω όταν ο αστυνομικός πυροβόλησε έναν άνθρωπο σημαδεύοντας στο στομάχι. Όλοι επάνω στη γέφυρα πίστευαν ότι είχε στηθεί ενέδρα όχι από την αστυνομία αλλά από εγκληματίες, εξαιτίας της πολιτικής περιβολής των αστυνομικών οι οποίοι ποτέ δεν προειδοποίησαν ότι θα αρχίσουν να πυροβολούν αδιακρίτως. Το Αστυνομικό Τμήμα της Νέας Ορλεάνης πραγματοποίησε τόσους πολλούς γύρους πυροβολισμών στη γέφυρα Danziger ώστε, αργότερα, τα όπλα «έκαιγαν».

Ο Ronald Madison πέθανε αφού τον πυροβόλησαν επτά φορές. Ένας αστυνομικός, ο Robert Faulcon, τον κυνήγησε πάνω στη γέφυρα από τη μία προς την άλλη πλευρά, και ενώ διέφυγε των πυροβολισμών, τον πυροβόλησε στην σημαδεύοντας στη πλάτη. Ένας άλλος αξιωματικός, ο Sgt. Kenneth Bowen, «φορώντας τις αστυνομικές του μπότες, πάτησε στην πλάτη του Ronald Madison, ξανά και ξανά». Ο JJ Brissette δέχθηκε πυροβολισμούς στο πόδι, στους γλουτούς, τον αγκώνα, και το λαιμό. Το άψυχο σώμα του ήταν μη αναγνωρίσιμο. Επίσης σοβαρά τραυματισμένοι από εκείνη τη μέρα ήταν η Susan Bartholomew, η θεία του Jose (η οποία έχασε το ένα της χέρι από τις σφαίρες που δέχθηκε), κόρη της Leshia, σύζυγος της Leonard, και ο ίδιος Jose.

Ο Sgt. Arthur Kaufman καθοδήγησε την εσωτερική έρευνα και -αρχικά -καταδικάστηκε για το ρόλο του στην οργάνωση και τη συγκάλυψη του εγκλήματος. Ο Greene, ο οποίος είχε αποκλειστικές πηγές, καταφέρνει να «φέρει» τον αναγνώστη μέσα στο δωμάτιο όπου η αστυνομία οργάνωσε την εγκληματική της δράση. Οι αξιωματικοί που δεν είχαν κάνει χρήση των όπλων τους τα αποκλείστηκαν από τη σύσκεψη. Ένας από αυτούς ήταν ο Kevin Bryan, ο οποίος είχε γίνει μάρτυρας της αιματοχυσίας.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, οι ισχυρισμοί του Kaufman και της παρέας του κατέρρευσαν αφού τα θύματα επέμειναν πως η αστυνομία δίνει ψευδείς εξηγήσεις. Τελικά ο Kaufman, και οι τέσσερις οι τέσσερις αξιωματικοί που πυροβόλησαν τα θύματα, κατηγορήθηκαν για

διάφορα κακουργήματα , όπως συνωμοσία και στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων. Το 2011 και έπειτα από δίκη που διήρκεσε ένα μήνα , οι πέντε αξιωματικοί καταδικάστηκαν. Οι ποινές τους κυμαίνονταν από 6 έως 65 χρόνια.

Πριν από δύο χρόνια, ένας δικαστής αμφισβήτησε τις καταδικαστικές αποφάσεις και διέταξε τη διεξαγωγή νέας δίκης, αφού διαπιστώθηκε ότι οι εισαγγελείς που διερεύνησαν την υπόθεση ανήρτησαν αποδοκιμαστικά σχόλια σχετικά με το Αστυνομικό Τμήμα της Νέας Ορλεάνης στο διαδίκτυο.

Ο Sal Perricone, ένας από τους εισαγγελείς που δημοσίευσε σχόλια, σύμφωνα με την εφημερίδα Los Angeles Times, αναφερόμενος στο Αστυνομικό Τμήμα της Νέας Ορλεάνης χαρακτήρισε τους αστυνομικούς ως «εγωκεντρικούς, ιδιοτελείς, με έκδηλη την ανάγκη για αυτοπροβολή, αλαζόνες και ανόητους». Ο Perricone, ο οποίος παραιτήθηκε από τη θέση του Εισαγγελέα των ΗΠΑ, κατήγγειλε ότι οι αξιωματικοί του Αστυνομικού Τμήματος της Νέας Ορλεάνης διατηρούσαν μεταξύ τους σεξουαλικές σχέσεις.

Τελικά, και ενώ το ζήτημα της αστυνομικής βίας συνεχίζει να είναι κυρίαρχο σε εθνικό επίπεδο, το βιβλίο του Greene υπενθυμίζει στους αναγνώστες ότι η νόμιμη οδός για τους μπάτσους -δολοφόνους μπορεί να σημαίνει κάτι περισσότερο από ζωντανά και νεκρά θύματα. Κι ακόμη, ότι οι ζωές των μαύρων ποτέ δεν είχαν ιδιαίτερη σημασία στην Αμερική . Ούτε εκείνες των αθών μαύρων ανθρώπων που προσπαθούσαν να ξεφύγουν από τον τυφώνα Κατρίνα.

Πηγή: <https://theintercept.com/2015/09/04/black-lives-didnt-matter-new-orleans/>

Δείτε επίσης:

1. <https://barikat.gr/content/me-aformi-tin-sygkyria-pos-epinoisan-oi-panth...>
2. <https://barikat.gr/content/den-einai-thema-hromatos-einai-thema-taxis-af...>
3. <https://barikat.gr/content/fergkioyson-kamia-eirini-horis-dikaiosyni>
4. <https://barikat.gr/content/den-mporo-na-anapneyso>

[1] Εν συντομία, το μοντέλο εστιάζει στη σημασία της διαταραχής (π.χ. σπασμένο παράθυρο) που μπορεί να οδηγήσει σε ένα σοβαρό έγκλημα. Ωστόσο αυτό που μπορεί να χαρακτηριστεί ως διαταραχή οδηγεί στην αύξηση του φόβου και αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο της «πρόληψης» από την αστυνομία. Είναι ένα μέτρο που στην Αμερική εφαρμόζεται εκτενώς από το 1982 όποτε και παρουσιάστηκε σαν μέθοδος περιορισμού της εγκληματικότητας και του κοινωνικού ελέγχου.